

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 102/2020

13.02.2020. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА и др, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Милорада Марјановића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Лесковцу К 59/16 од 17.12.2019. године и Кв 186/19 од 26.12.2019. године, у седници већа одржаној дана 13.02.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Лесковцу К 59/16 од 17.12.2019. године и Кв 186/19 од 26.12.2019. године, у односу на повреду закона из члана 441. став 4. Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљених у преосталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Решењем Вишег суда у Лесковцу К 59/16 од 17.12.2019. године, у ставу 1. изреке, утврђено је да „нема основа да се окривљени АА и ББ, ослободе од дужности да у целини или делимично накнаде трошкове кривичног поступка за кривична дела“ за која су ослобођени од оптужбе, пресудом тог суда К 59/16 од 04.07.2017. године, у ставу 2. изреке, одбијен је као неоснован захтев бранилаца окривљених за накнаду трошкова кривичног поступка окривљеној АА у износу од 1.959.000,00 динара и окривљеном ББ у износу од 1.836.375,00 динара у предмету К 59/16 и уставу 3. изреке, одбијен је као неоснован захтев браниоца окривљених, адвоката Милорада Марјановића, којим је тражио да се окривљенима на име насталих трошкова у предмету К 59/16 солидарно досуди износ од 236.250,00 динара са законском затзеном каматом почев од извршности па до исплате.

Решењем Вишег суда у Лесковцу Кв 186/19 од 26.12.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених АА и ББ, изјављена против првостепеног решења.

Против ових решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Милорад Марјановић, због повреде закона из члана 441. став 4. у вези члана 261, 262, 264. и 265. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијана решења преиначи, тако што ће усвојити захтев браниоца окривљених за накнаду трошкова кривичног поступка као и накнаду трошкова поступка по поднетом захтеву за заштиту законитости.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљених Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. ЗКП, те је на седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је захтев поднет и након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Бранилац окривљених АА и ББ у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења захтева наводи повреду закона из члана 441. став 4. у вези члана 261, 262, 264. и 265. став 1. ЗКП, учињених на штету окривљених истичући да је суд морао да из укупних трошкова кривичног поступка издвоји оне трошкове који се односе на кривична дела за која су окривљени правноснажном пресудом ослобођени од оптужбе и које стога окривљени нису дужни да плате.

Врховни касациони суд изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљених оцењује као неосноване из следећих разлога:

Из списка предмета произлази да су правноснажном пресудом Вишег суда у Лесковцу К 39/16 од 04.07.2017. године, окривљени АА и ББ, оглашени кривим и то: Окривљена АА, због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. КЗ и продуженог кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 2. КЗ, за која дела је осуђена на јединствену казну затвора у трајању од једне године и четири месеца, у коју јој је урачунато време проведено у притвору и на новчану казну у износу од 60.000,00 динара, док је окривљени ББ, оглашен кривим због продуженог кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три месеца у коју му је урачунато време проведено у притвору и на новчану казну у износу од 40.000,00 динара. Истом пресудом, окривљени су обавезани на плаћање судског паушала у износу од 20.000,00 динара, као и да солидарно са окривљеним ВВ на име трошкова кривичног поступка плате износ од 584.225,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде. Ставом 2. изреке првостепене пресуде окривљена АА, ослобођена је од оптужбе да је извршила три кривична дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ и кривично дело грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 2. КЗ, а окривљени ББ због кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 2. КЗ.

Наведена пресуда преиначена је пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 1099/2017 од 24.01.2018. године, само у ставу I тачка 2) и то у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је окривљеној АА за продужено кривично дело

злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. КЗ, применом члана 56. тачка 3) и 57. став 1. тачка 4) КЗ, утврђена казна затвора у трајању од 10 месеци, а за продужено кривично дело грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 2. КЗ, казна затвора у трајању од пет месеци, након чега је окривљена осуђена на јединствену казну затвора у трајању од једне године, у коју казну јој је урачунато време проведено у притвору и одређено да ће се иста извршити у просторијама у којима окривљена станује, без примене електронског надзора и коју просторију не сме напуштати, те на новчану казну у износу од 60.000,00 динара, коју је дужна да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, док су жалбе заједничког браниоца окривљених АА и ББ у осталом делу, као и жалба Вишег јавног тужиоца у Лесковцу одбијене као неосноване, а првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Одлучујући о захтеву браниоца окривљених АА и ББ за доношење посебног решења о трошковима кривичног поступка Виши суд у Лесковцу донео је побијана правноснажна решења.

Одредбом члана 264. став 1. ЗКП, прописано је да ће суд, када окривљеног огласи кривим, у пресуди изрећи да је окривљени дужан да накнади трошкове кривичног поступка. Ставом 2. истог члана прописано је да лице које је окривљено за више кривичних дела није дужно да накнади трошкове у погледу дела за које је ослобођен од оптужбе, уколико се ти трошкови могу издвојити из укупних трошкова.

Дакле, наведеном законском одредбом предвиђено је издвајање трошкова кривичног поступка само под условом ако суд нађе да се ти трошкови могу издвојити из укупних трошкова, али не и обавеза суда да то мора да учини.

Имајући у виду цитирану законску одредбу, те да је суд у конкретном случају на основу података у списима предмета, нашао да се у конкретном случају не могу издвојити трошкови кривичног поступка настали у погледу кривичних дела за које су окривљени ослобођени од оптужбе и то окривљена АА за три кривична дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ и за кривично дело грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 2. КЗ, а окривљени ББ за кривично дело грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 2. КЗ, из разлога, што је за сва кривична дела која су окривљенима оптужбом стављена на терет, вођен јединствен кривични поступак и што се ради о трошковима на име обављених вештачења која се односе и на кривична дела за која су окривљени оглашени кривим и осуђени, а све радње које је бранилац окривљених предузимао у току поступка односе се на сва кривична дела, дакле ради се о јединственој одбрани, то се неосновано захтевом браниоца окривљених указује да је суд био дужан да окривљене у смислу члана 265. став 1. ЗКП, ослободи од обавезе накнаде трошкова кривичног поступка у делу који се односи на кривична дела за која су окривљени ослобођени од оптужбе и да им се у том делу на терет буџетских средстава накнаде трошкови кривичног поступка који су имали на име одбране од стране браниоца. С обзиром да одредба члана 264. став 2. ЗКП, прописује само могућност ослобађања окривљеног да накнади трошкове у погледу дела за које је ослобођен од оптужбе, али не и обавезу суда да окривљеном у таквој ситуацији плати трошкове одбране.

С обзиром на наведено, Врховни касациони суд налази да побијаним правноснажним решењима није учињена повреда закона из члана 441. став 4. у вези члана 264. став 2. ЗКП, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених АА и ББ оцењени као неосновани.

Поред тога, бранилац окривљених у захтеву указује и то да је изрека првостепеног решења неразумљива у смислу члана 448. став 1. тачка 11) ЗКП, а да су разлози побијаних решења противречни, чиме се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Према наводима захтева, суд је погрешно утврдио чињенице од којих зависи право окривљених на накнаду трошкова кривичног поступка на име одбране, којим наводима се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у побијаним правноснажним одлукама у смислу члана 440. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која имају у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 11) и 438. став 2. тачка 2) ЗКП, нити због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној одлуци, Врховни касациони суд је захтев браниоца окривљених АА и ББ у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић